

באר אברהם

להפצת אור תורתו ותולדותיו
מבארו של הצדיק המופלא פועל הישועות
הרה"ק ר' אברהם מקנעהניטש
בחה"ק ר' יהודה צבי (השני) מסטרעטין (מנו"כ בעיר בודאפעשט)

על פי הבאר

עדיין נתונים כל אשר זכו להשתתף בנסיעה המרוממת לציון רבינו הק' זי"ע ביומא דהילולא דיליה, תחת הרושם העז שהותיר במסע הנעלה.

מה נשגב היה מעמד התפילה ברוב עם כאשר ציבור המשתתפים שפכו שיח בהשתפכות הנפש ובהתעוררות רבתי, כשהם מעתירים בעדם ובעד ביתם ובעד כל קהל ישראל להיוושע בכל הישועות שכלל ישראל בכלל ובפרט כה זקוק להם בימים אלו, בזכותו הגדולה של צדיק נשגב זה שגדולי וצדיקי דורו העידו על רוב כוחו להשפיע אך טוב לישראל וישועות מופלאות בכל העניינים. כמו כן הזכירו בפרטיות ובאריכות את כל תומכי ומסייעי הפצת תורתו של רבינו ששלחו פתקי דרחמי.

למרות החום העז וטלטולי דאורחא התקבצו ובאו ציבור גדול ממקומות מושב אחינו בני ישראל בכל קצוות תבל ששמע סגולת המקום הגיע לאזניהם ושמו פעמיהם אל ציון המצוינת בבודאפעשט יצ"ו.

נוכחנו אף לראות עד כמה גדול רצון כלל ישראל לפעול ישועות כאשר כמה וכמה אנשים, שהיו בדרכם אל ציון הרה"ק הישמח משה זי"ע לקראת יו"ד החל באותו יום, ועדיין לא שמעו על רבינו זי"ע ועל מקום קדוש זה, שינו את סדרי מסעם לאחר שנתוודעו מפי משתתפי המסע לסיפורי הישועות אשר נראים שם והגיעו אל ביה"ח, ומהם אשר באו עם ב"ב וכל משפחתם.

בפתח בית החיים הועמד שולחן עם מיני טעימה ומשקה להחיות את ציבור המתפללים אשר שירכו דרכם בשמש ובחום. ברוב עם נערכה גם סעודת הילולא בעיר בודאפעשט סמוך ונראה למקום מנוחת רבינו זי"ע, כשבתוך הסעודה הזוכרו מדברי תורתו המלהיבים נפשות ישראל שיהיו שפתותיו דובבות בקבר וישפיע בעדינו ובעד כל לומדי תורתו ותומכי הנצחת זכרו הטהור כל מיני ישועות ברוח ובגשם.

ותערב תחינתנו לפני יושב במרומים, שבזכותם הגדול של צדיקי אמת הקרויים במיתתם חיים, יזכו כל המשתתפים והעושים והמעשים למען הצדיק ולומדי תורתו, להיוושע בדבר ישועה ורחמים בכל צרכיהם, בשפע השפעות טובות משמי מעל.

ויהי החודש הזה סוף וקץ לכל צרותינו (תפילת מוסף לר"ח)

בר"ח תמוז ישב רבינו זי"ע בשולחנו הטהור והקשה, האיך אנו מתפללים ומעתירים שקץ הגלות יהיה בזה החודש, הניחא בקשתינו שיהיה החודש הזה סוף לכל צרותינו, אך הקץ הוא דבר קצוב מן השמים לזמן מסוים ולא שייך להתפלל שיהא עתה קץ הגאולה אלא רק שיסתיים הגלות המר הזה,

אלא נראה על פי מאמרם ז"ל (סנהדרין צח, א), אמר רבי אלכסנדר רבי יהושע בן לוי רמי כתיב בעתה וכתיב אחישנה, זכו אחישנה לא זכו בעתה. היינו שאם ישונו ישראל בתשובה שלימה לפני אבינו שבשמים יזכו שימחל להם השי"ת על כל עוונותיהם ברוב רחמיו וחסדיו ויחיש את הקץ הצפון לגאולת בניו לזמן זה ממש,

על כן אנו מתפללים ומבקשים, שנזכה למחילת חטא וסליחת עוון ולכפרת פשע, ועל ידי כך נזכה לטהר עצמינו ודרכינו מכל חטא ונהיה ראויים שיחיש לנו אבינו שבשמים את קץ הגלות המכוסה לזה החודש ממש וניוושע בקרוב בתשועת עולמים במהרה בימינו אמן.

(נר אברהם ודגל מחנה יהודה ר"ח)

ובדבר הזה אינכם מאמינים בה' אלהיכם (א, לב)

בביאור הפסוק יש לומר, שיש בני אדם התולים סיבת פרנסתם בדבר מסויים, והאדם שעוסק בעסק ומוצא מחייתו מעסק זה, סבור הוא שפרנסתו תלויה בדבר זה, ואם יזדמן להם מקרה או סיבה ח"ו שנלקח מהם העסק מתיאשים הם מן הרחמים ודומה בעיניהם שכלתה מהם ישועת המקום ברוך הוא. אך כמה סכלים המה האנשים האלה, שהרי הקב"ה שהוא זן ומפרנס לכל מקרני ראמים עד ביצי כינים, אין בידו מעצור להושיע להזמין לאדם פרנסתו ממקום אחר.

וזה שאמר הכתוב **ובדבר הזה** - אם תולים אתם פרנסתכם בדבר מסוים זה וסבורים אתם שפרנסתכם ופרנסת אנשי ביתכם תלויה בדבר זה, הרי זה אות וראיה שאתם בבחינת **אינכם מאמינים בה' אלהיכם**. כי המאמין בה' אלהיו, משכיל אל נכון לדעת ולהבין כי אין פרנסתו אלא מידו הרחבה והמלאה ואינה תלויה בדבר זה או אחר.

(הרה"ק רבי יהודה צבי מסטרעטין זי"ע - נר אברהם ודגל מחנה יהודה דברים)

מבאר הישועות

סיפר מוה"ר ש. ב. מ. הי"ו ממשנתפי הנסיעה לציון הקדוש ביומא דהילולא:

בתחילת חורף תשפ"ג נסעו כמה מבני משפחתי לקברי אבות במדינת אונגארן, והיות ושמעו רבות מפי על גודל המקום הקדוש ציון רבינו זי"ע בבודאפעשט וסגולתו לכל הישועות כפי אשר זכיתי ובדידי הוה עובדא כמה פעמים, שמו גם הם פעמיהם אל הציון הקדוש.

בהיותם שם שפכו שיח והעתירו עבור בחור מבוגר אחד ממשפחת ידידינו שזיווגו התעכב מחמת כמה וכמה סיבות ומצבו בעניין השידוך לא היה קל בכלל, ומאז המתינו זמן רב לבשורת הישועה שהתמהמה מלבוא.

בשבוע האחרון כשהתחלנו לשוחח מיומא דהילולא הקרב ובא, ואחד מבני המשפחה גם זכה לנסוע לציון רבינו לכבוד היארצייט, הגיע הבשורה אשר בסייעתא דשמיא מרובה מצא הבחור הנ"ל את זיווגו ההגון למזל טוב.

רבינו נסמן בביה"ח הארטאדאקסי בכודא לתועלת הנוסעים כתובת הציון היא:
Csörsz u. 55, 1124 Budapest
בשכיל המרכזי בצד ימין קברו של הגאון רבי קאפל רייך אב"ד בודאפעשט, בהמשך בשורה יותר פנימית מצד ימין קבר רבינו.

חלק מהוצאות הגליון נתגברו לעילוי נשמתו של הר"ר יעקב בן הר"ר חיים יהודה ז"ל

חלק מהוצאות הגליון נתגברו לזכות משה בן חיה לרפואה שלימה בקרוב

באר המעשיות

להשתתף בצער השכינה

מנהגו של הרה"ק רבי ר' ברוכל ממעוזבו זי"ע היה לערוך גלות בתשעת הימים מבלי שאיש ילווהו להשתתף בצער השכינה אשר גלתה ממקומה בימים אלו. לחצר קדשו היה שב רק בערב תשעה באב לאמירת הקינות בבית מדרשו. אף בשנה זו נעלם רבי ברוך מאז תחילת תשעת הימים ואיש מחסידיו לא ראה אותו. האמת תאמר, כי אף אילו היו רואים אותו לא היו מכירים אותו, כי היה מחופש בבגדיו של בעל עגלה, והיה נוהג בעגלה וסוסים ברחבי המדינה. בהיותו עומד על יד העגלה שלו, כבעל עגלה לכל דבר, נגש אליו פריץ ממדינת פולין ושכר אותו לנסיעה לעיר שהיתה במרחק כמה פרסאות ממקום מגוריו של רבי ברוך. בעל העגלה המסווה עשה חשבון כי הזמן יספיק לו בדיוק להגיע לשם, ולשוב לביתו לפני תשעה באב.

רבי ברוך יצא לדרך, כשליצידו הפריץ. הוא נסע בדרכים המאובקות בקושי רב באשר מצב העגלה והסוסים לא היה משופר ביותר, וכאשר הגלגלים עלו על אבן או שקעו בבון. הם התעכבו שני לילות בפונדקים שלצידי הדרך. מובן מאליו, שלרבי ברוך "בעל העגלה" לא היה חדר כמו לפריץ לשכב בו, אלא הוא נאלץ לישון על הקש באורווה, על יד הסוסים. מיד כאשר זרחה החמה הניח רבי ברוך טלית ותפילין והתפלל, וכך היה מסוגל לצאת לדרך מוקדם בבוקר.

בלילה הראשון בדרכם חזרה, השתכר הפריץ בפונדק שבו התאכסנו, ולפני ששכב לישון פטפט באזני רבים על העסק הטוב שעשה בעיר. כרגיל במקרים כאלה היו נוכחים במקום אינשי דלא מעלי שרק המתינו להזדמנות כזו, והיו שודדים את האיש העשיר מהכסף אשר באמתחתו. למחרת בבוקר, כאשר רבי ברוך קם והעיר גם את הנוסע שלו, הוא נאלץ להגביהו ולשאת אותו אל העגלה, משום שהלה היה עדיין שיכור כלוט. מיד אחרי שעזבו את הפונדק, היה עליהם לעבור ביער גדול שנפש חיה לא היתה בו באותה שעה. לפתע, מבלי שראה מה קרה, שם מאן דהוא שק על ראשו של רבי ברוך והיכהו מכה חזקה שגרמה לו להתעלף. כאשר חזרה אליו הכרתו, מצא את עצמו רבי ברוך קשור אל עץ וממולו הפריץ היה קשור אף הוא אל עץ, אולם נראה היה כי הוא עדיין מחוסר הכרה, ואלמלא החבל שהחזיק אותו אל העץ הלה נופל על האדמה. התברר, כי השודדים שהתנפלו עליהם, הריקו את כיסיהם וגם הסוס והעגלה נעלמו כלא היו. לאחר זמן ועל-ידי התאמצות מרובה הצליח רבי ברוך לרופף במקצת את אחיזת החבל, וכך הצליח להשתחרר מכבלי מאסרו ולאחר מכן לשחרר גם את הפריץ, אולם הלה לא פתח את עיניו ושכב על האדמה כאילו אין בו רוח חיים ורק סימני חיות מועטים ניכרו בו.

לאחר שעות אחדות התחיל הפריץ להתעורר מעלפוננו. כאשר התעורר סוף סוף, שאל את רבי ברוך בתדהמה מה קרה ומדוע הם לבדם ביער מבלי עגלתם וחפציהם. סיפר לו רבי ברוך את מה שקרה להם. כאשר הזכיר את העובדה שרכושם נשדד מהם, קפץ הפריץ כנשדד נחש וצעק: "כספי! היכן כספי, עשרת אלפים זהובים שהיו בכיסי?" הוא צעק ויילל ונראה היה כאילו שהוא יוצא מדעתו מרוב צער על אובדן הכסף. עבר זמן מה עד שרבי ברוך הצליח להרגיע אותו במקצת והפריץ ישב על האדמה מיואש מכספו האבוד. אחרי זמן מה החל חשדו ליפול על רבי ברוך, אולם רבי ברוך לא הבחין בזה כלל, כי היה שקוע בתפילתו ועבודתו.

כאשר סיים להתפלל החלו ללכת ולחפש דרכם, אולם לא הרחיקו עד ששמעו קולות שבאו מקבוצה של ציידים שעברה במקום. לשמחתו של הפריץ לא היה גבול, כאשר גילה בין הציידים כמה מידידיו. הוא סיפר להם בלשונו את מה שקרה והוסיף כי הוא חושד בבעל העגלה שאף הוא היה בעצה אחת עם השודדים וממנו שמעו שהפריץ נושא עמו סכום כסף כה גדול. "הבה נירה בו כאן ביער ונהרגהו" הציע אחד הציידים, אולם ראש הקבוצה שהיה זקן ומיושב בדעתו סבר אחרת. הוא הכריע לקשור את בעל העגלה אל עץ ולהמתין. "אם הוא באמת אחד מהשודדים, הרי שיבואו חבריו לעזור לו ואז נתפוס אותם, ואם לא – שה' יעזור לו". "אכן רק השי"ת יעזורני" – חשב רבי ברוך בלבו לאחר שקבוצת הציידים קשרה אותו אל העץ ועזבה אותו לנפשו.

הלילה ירד וביער לא היתה נפש חיה חוץ ממנו. רק קולות בעלי החיים השונים נשמעו מעד לעצי היער. כנראה שעכשיו חצות הלילה – אמר לעצמו הצדיק כאשר הירח היה בדיוק מעל לראשו, ובדמעות שליש החל באמירת תיקון חצות. אכן היה רגיל לאמרו כל לילה, אך מעולם לא הרגיש בכל נימי נפשו את צער השכינה ועומק הגלות, כמו בשעה זו של צער ויסורים. עם האמירה והתפילה התחזק הצדיק ותלה כל תקוותו ברחמי השי"ת וחסדיו עד שהרגיש שהנה הנה קרובה ישועתו לבוא.

לפתע הפסיק קול את תפילתו של רבי ברוך, הקול היה שייך לצייד הזקן ראש קבוצת הציידים שהתנגד קודם לכן שירו בו, כשהוא מלווה בקבוצת אנשים. "איכשהו לא האמנתי מקודם שאתה שייך לחבורת השודדים, ובינתיים תפסו את השודדים בפונדק שבו התאכסנתם בלילה הקודם והם סיפרו לנו שידידנו הפריץ סיפר על הסכום הגדול שהוא נושא עמו בהיותו שתוי, לכן חזרתי לכאן כדי לעזור לך", סיפר הזקן. מעומק לבו הודה רבי ברוך להשי"ת על הישועה שבאה כהרף עין. הצייד הזקן נתן לו סוס ובלווית אחד המשרתים שלו שלח אותו לביתו.

היה זה בשעה מאוחרת בליל ט' באב כאשר רבי ברוך הגיע ומצא את חסידיו יושבים ומצפים לו. כבר בטוחים היו שהרבי לא ישוב לביתו לט' באב, והנה שמעו קול פרסות סוסים והרבי נכנס כשעל ידו משרתו של הצייד מלווהו. באותו לילה אמרו הרבי ר' ברוך וחסידיו את מגילת איכה והקינות של תשעה באב, מתוך כוונה פנימית כפי שלא אמרו מעולם קודם לכן, כשהם מבינים שמן השמים רצו שיטעום הצדיק את טעם צער השכינה שגלתה ממקומה למרחקים כשהיא אסורה בחבלי הגלות, ויתפללו ביתר הרגשה על גאולתה במהרה.